

Publicerad 2012-05-12 20:38 av Lethe  
*Repost från arkivet. Ingår i min samling Aska*

### **Poststimuli**

Sökte du, en sargad docka, finna  
i den svarta storm min tunga kysser,  
en plats i vilken kroppen din kan brinna  
i förtröstansfull och svettig lyster,

du som sög livet ur min unga kropp,  
och som i lust har klöst blodigt mitt skinn,  
blod, som rinner genom trånga förlopp,  
och har förgiftat den själ som var min?

Nyss brann jag upp likt anrikat uran,  
men nu är här tyst som i den kyrka  
där mitt lik ligger stelt på Freuds divan,  
och blott torkat blod finns kvar att dyrka.

Den tomhet du har gett mig är en sjö,  
mitt hat ekar nu från din djupa brunn;  
från den avgrund där du låtit mig dö  
ska jag kräkas själens kval i din mun.

Docka, där din sargade kropp sover,  
drömmer du inatt om att få andas  
in blombukettens doft från en alkov  
där du till en människa förvandlats?

Jag undrar om du i din drömvärld vet  
att jag använt din kropp som ett bete  
att försvaga mörkrets treenighet  
på vägen nedåt mot mitt helvete?

Som från ur en nattlig ljusrigg strålar  
ljus, som våldför sig på din oskuldsröst

och genomborrar mitt lugn likt når.  
Min skugga faller nu tungt mot ditt bröst.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lethe med Poeter.se id #37713 innehar upphovsrätten